

Mặt Tây Nam tuy trống trải nhưng được quân ta tăng cường mạnh mẽ, và có một đơn vị Hoa Kỳ phối hợp với TĐ2CV giàn quân dọc đường đai nên VC cũng khó mà đánh vào tuyến này.

Như vậy, nếu chúng muốn đánh vào căn cứ theo hướng Đông Nam thì sẽ lợi dụng khoảng từ Ngã Tư Bảy Hiền tới trại Hoàng Hoa Thám. Do linh tính, Trung tá Chiêu đã đoán trước ý định của VC. Vì thế, chiều nào ông cũng điều động quân của TĐ2CV và 3 chiến xa chạy qua chạy lại trên tuyến Tây Nam, nhưng sau khi trời tối thì cho các GMC trang bị đại bác 20 ly ra thay thế, và rút thiết giáp vào trấn phía sau khu nhà dân ở Ngã Tư Bảy Hiền cùng với 2 Trung đội Phòng vệ. Trên nóc trường Quốc Gia Nghĩa Tử gần đó, một bán tiểu đội Quân Báo trang bị trung liên do Thiếu tá Huỳnh Khương An điều động.

Sáng ngày 2-5-1968, khi trời còn tối, mọi người đang yên giấc thì có nhiều toán VC tập hợp tại nghĩa trang Pháp thành một lực lượng khoảng một Đại đội nhẹ. Bất ngờ, trung liên trên nóc trường QGNT, chiến xa và lực lượng phía bên trong rào đồng loạt nhả đạn, khiến chúng hoảng hốt, tiến thoái lưỡng nan, đành nằm chịu trận, không dám đứng dậy hay chạy đi đâu cả. Tiếp theo, trực thăng võ trang do Phòng Hành quân Chiến cuộc KĐ33CT gửi đến tiếp ứng. Bị bốn mặt giáp công, toàn bộ lực lượng VC đã bị tiêu diệt.

Trước đó, khoảng 7 giờ 30 sáng, Đại tá Lưu Kim Cương đến JDOC thăm hỏi tình hình và hỏi Trung tá Chiêu xem ông có thể ra mặt trận được không. Trung tá Chiêu trả lời mục tiêu thanh toán gần xong rồi, nếu ông có ra thì cũng chỉ quan sát thôi, để cho lực lượng phòng thủ và thiết giáp giải quyết mục tiêu cũng đủ rồi. Vì thế Đại tá Cương chỉ ra đứng trên đài quan sát gần cổng Phi Long đặt ống nhòm quan sát.

Nhưng khi Trung úy Hạnh, chỉ huy lực lượng Phòng vệ được lệnh JDOC cho xung phong thu dọn chiến trường, khi chạy ngang đài quan sát thấy Đại tá Cương, một binh sĩ Phòng vệ đã la lớn 'Xung phong Đại tá!'. Anh ta lập lại đến đôi ba lần. Tức thời Đại tá Cương leo xuống đất. Rồi không biết vì muốn hòa mình, muốn làm gương cho binh sĩ, hoặc thấy trận chiến đã gần chấm dứt, ông hiện ngang chạy trước tiên, tay cầm súng lục bắn về phía nghĩa trang!

Không may, có một tên VC thủ súng B40 vẫn còn sống. Y liền bắn một trái B40 trúng tấm mộ bia ngay bên cạnh Đại tá Cương, sức nổ và miếng đạn đã chặt đứt một cánh tay của ông và gây thêm nhiều vết thương nặng khác, khiến ông tắt thở tại chỗ. Một phóng viên truyền hình Pháp chạy theo Đại tá Cương cũng bị tử

thương ngay bên cạnh ông.

Trận đánh này, lực lượng ta chiến thắng một cách dễ dàng nhưng Đại tá Tư Lệnh KĐ33CT lại hy sinh. Toàn thể quân nhân các cấp trong Yếu khu TSN vô cùng đau lòng, thương tiếc vị Chỉ huy trưởng anh hùng. Cố Đại tá Lưu Kim Cương được vinh thăng Chuẩn tướng.

Đến nay dù đã 35 năm trôi qua, mỗi khi nghe lại bản Cho một người nằm xuống, mọi người vẫn còn bùi ngùi thương tiếc...

Sau khi Chuẩn tướng Lưu Kim Cương qua đời, Trung tá Phùng Văn Chiêu trao quyền Liên đoàn trưởng 33 Phòng thủ cho Trung tá Lê Văn Triệu, còn ông thay thế Chuẩn tướng Cương trong 2 chức vụ Chỉ huy trưởng Yếu khu TSN và Khu quân sự TSN.

Đầu năm 1970, khi Trung tá Chiêu được lệnh đi nhận chức Không đoàn trưởng Yểm cứ Biên Hòa, hai chức vụ nói trên được trao lại cho Đại tá Phan Phụng Tiên.

NHỮNG UẨN KHÚC...

Theo lời Đại tá Phùng Văn Chiêu, sau này trong dư luận Không Quân không hiểu có người cố tình xuyên tạc hay vì một nguyên nhân nào khác, đã chỉ trích rằng: tại sao ngày đó Trung tá Chiêu không ra trận mà lại để cho Đại tá Cương ra để rồi bị tử thương!

Đại tá Chiêu cho biết ông rất buồn trước dư luận này, nhưng trong suốt 35 năm qua, ông im lặng để mọi người muốn hiểu sao cũng được. Điều quan trọng đối với ông, chỉ cần vong hồn cố Chuẩn tướng Lưu Kim Cương biết là đủ rồi.

Sau đó ít lâu, trong lễ tiễn đưa linh cữu cố Đại tá Phó Quốc Trụ tại sân cờ BCH/TĐ2CV (Đại tá Trụ tử thương vì bị trực thăng Mỹ bắn lằm tại Chợ Lớn), Thiếu tướng Nguyễn Cao Kỳ (Phó tổng thống) đã nói với Trung tá Chiêu rằng cấp chỉ huy KQ chẳng còn bao nhiêu, đừng xung phong nữa, để cho các sĩ quan dưới quyền đảm trách, khi nào cần thiết lắm thì cấp chỉ huy mới phải ra tuyến đầu!

Lời khuyên chân tình của một cấp lãnh đạo như Thiếu tướng Nguyễn Cao Kỳ đã khiến ông Chiêu được an ủi rất nhiều trước những lời chỉ trích trong dư luận...

Ngoài ra còn một việc mà cho tới nay, Đại tá Chiêu vẫn thắc mắc và không thể quên, là trong cuộc tấn công đợt 1 của VC, ngoài các sĩ quan có trách nhiệm phòng thủ, có một sĩ quan bên Liên Đoàn 33 Kỹ Thuật là Thiếu tá Nguyễn Dương, trong suốt thời gian trận chiến diễn ra ở TSN (1 tuần lễ) đã luôn luôn hiện diện, hướng dẫn cho binh sĩ dưới quyền kỹ thuật tác chiến, phân công,